

чяря, зашто не сж си купили за Святж Недѣльж малко сланинж да подстрожтъ брѣбоя. Овчярь-тъ ничто не отговори, но жена му смаянно каза, че тя была на това причина, и като взе да си тріе слѣзы-ты, договори, че подиръ длъговременнж-тж ѝ болестъ, мжжж ѝ е осталъ длъженъ още два талира лѣкарю; че той почель за грѣхъ да ѣджтъ лакомы гозбы, кога още не сж си расплатили длъга; и зашто той заплатиль за неж пары-ты, които получилъ отъ него.

«Жена ми тжж ненавиди длъгъ какъ-то и азъ» каза овчярь-тъ; «вамъ обаче е извѣстно, господине, че азъ, понеже пасж стадо, проваждамъ пѣвяче-то время отъ живота ми самъ единъ : спорядъ това за мене е весма важно дѣло да ми сж мысли-ты спокойны. Зачтото все, что сме направили зло, кога сме въ уединеніе, пѣживо ся представя въ ума ни и ны мжи : тжж чтото нѣма друго средство да бждемъ спокойни, освѣнь да ся въздрѣжяваме отъ лоши дѣла и врѣдовиты наслажденія. Азъ мыслиж, това е една отъ главны-ты причины, кде-то пѣголѣма-та часть отъ чловѣкы-ты не обычатъ уединеніе. Азъ быхъ можяль да имамъ добъръ обѣдъ ; вкусъ-тъ му бы скоро преминжль, а длъгъ-тъ и раскаяніе-то быхж останжли на длъго время. Ахъ, господине ! удовольствіе можемъ да наречемъ то само, что не оставя по себѣ ни безпокойствіе, ни наказаніе.»

Г. Ж... останж доволенъ отъ това разсжжденіе, и съгласися на това, че добъръ обѣдъ и да е жела-